

Příběhy našich sousedů

Ivo Šanc

SCENÁŘ K AUDIOREPORTÁŽI

Zpracovali: Eliška Gottfriedová, Nikola Vokálová, Šimon Dostál a Filip Mašek

Vyučující: Kateřina Vyčichlová

Základní škola Žižkov

Třída: 9.C

MY

Ivo Šanc je známý jako kutnohorský starosta, ale stal se i starostou v kosovském městě Gnjilane a v Prištině. Pojďme na začátek.

00:15-00:19

Narodil jsem se patnáctého května devatenáct set padesát pět.

00:27-00:39

Já pocházím teda z Podkrkonoší z pohraničí, kam moji rodiče, respektive prarodiče, přišli po válce osidlovat původně německý území.

MY

Až do svých 18ti let vyrůstal ve vesnici u Trutnova. V Trutnově navštěvoval gymnázium. Pak studoval na Přírodovědecké fakultě Karlovy univerzity, obor geologie. Do Kutné Hory přišel v roce 1980 za prací do tehdejšího ústavu nerostných surovin.

Rok 1989 pan Ivo Šanc prožíval jinak než většina ostatních. Podařilo se mu získat grant a den po Sametové revoluci, 18. listopadu 1989, odletěl na Kubu. Po roce se vrátil domů a nastoupil zpět do Ústavu nerostných surovin. Následoval vstup do regionální politiky a první etapa starostování v Kutné Hoře. Na podzim roku 1999 opustil post starosty Kutné Hory, odpověděl na inzerát Rady Evropy a stal se členem mírové mise v Kosovu.

44:43-45:07

Rada Evropy hledá pro Organizaci spojených národů lidi, kteří mají zkušenost s komunální politikou, jsou fyzicky a mentálně odolný a hovořej anglicky, protože dávají OSN dohromady mírovou misi, nebo civilní misi do Kosova po válce v Jugoslávii.

MY1

Úkolem bylo nastavit v zemi mír a pořádek po skončení tamější války mezi Srby a Albánci. Bylo potřeba vybudovat veřejnou správu, která měla zajišťovat hlavně veřejné služby, jako bylo zdravotnictví, školství, doprava a další. A hlavně vše připravit pro první svobodné volby.

46:47-47:16

A nastoupil jsem pak do toho Kosova. Tam to šlo pak ráz na ráz. Když řekli: Tys dělal starostu tam v Česku. Tak budeš dělat starostu a šoupneme tě tamhle do Gnjilane.“ To bylo město, nebo okres, oblast na severovýchodě Kosova u hranic

se Srbskem a Makedonií, takže to bylo jako dost složitý po tý stránce národnostního složení.

MY

Gnjilane bylo zdevastované, jako zbytek státu. Hned na začátku této mise se musel vyrovnávat a převzít velení celého města po výboru bývalých bojovníků Kosovská osvobozenická armáda. Musel se zde každý den vypořádávat s novými a závažnými problémy, mezi které patřily například černý trh, mafie, loupeže. V komunikaci mu pomáhla znalost ruského a anglického jazyka.

51:53-52:00

Učitelky učeť děti ve škole místo přírodopisu, tak je učeť střílet, že jo. Den co den takovýhle problémy.

MY

Panu Šancovi se podařilo udržet v oblasti i Srby. Po roce a půl byl převelen do hlavního města Prištiny s půl milionem obyvatel. Zde se stal primátorem a staral se tam o finance a majetek. Tamní primátor, kterému se nepodařilo udržet ve městě stabilitu, zdravotně zkolaboval.

Nakonec se z této půlroční mise staly tři roky. Sděлил nám, že na celou tuto zkušenost vzpomíná velice rád poněvadž, uznal že za tohoto období dosáhl svých největších úspěchů.

Přes tyto zkušenosti se Ivo Šanc zdráhá ukončit náš rozhovor nějakým poselstvím. Po chvílce přemýšlení přeci jen jedno nabízí.

1:18:12–1:18:22

Zásadní je mít zájem o věci, který se dějou. Nemarnit čas, nenudit se, neztrácet čas zbytečnostma.